

Γκιουμουλτζίνα τη 14 Δεκεμβρίου 1920

Αγαπητή μου Γεωργία

Αυτήν τη στιγμή συνήντησα τον ταχυδρόμο της Μεραρχίας ο οποίος μου παρέδωσε ένα γράμμα σου υπό ημερομηνίαν 4 Δεκεμβρίου το οποίον μου ενεποίησε ζωηράν χαράν Εστενοχωρήθηκα λιγάκι δια την μικράν αδιαθεσίαν σου η οποία εύχομαι να περάση γρήγορα.

Στο γράμμα σου μου γράφης ότι έχεις μια προαίσθησι ότι θα έλθω στις Αθήνας. Είθε η προαίσθησίς σου αυτή να πραγματοποιηθή προς χαράν όλων μας!

Όπως σου έγραψα και στο τελευταίο γράμμα μου, από την ημέραν που ο τιμημένος Στρατηγός μας Παμίκος εγκατέλειψε την Διοίκησιν της Μεραρχίας για να την παραδώση προσωρινώς σέ κάποιον Συνταγματάρχην Διοικητήν ενός των Συνταγμάτων της Μεραρχίας μέχρι της αφίξεως του οριστικού Μεράρχου μας ο οποίος κατά τας τελευταίας πληροφορίας θα είναι ο κ. Συνταγματάρχης Κούρτης, όλοι οι παλαιοί αξιωματικοί μας εζήτησαν να μετατεθούν εις διαφόρους μονάδας, μηδέ των αξιωματικών του Επιτελείου εξαιρουμένων, εις τρόπον ώστε να παραμείνω μόνος εγώ. Ήδη μου ανέθεσαν τα καθήκοντα του διεκπεραιωτού τα οποία εξεπλήροι κάποιος Ανθυπασπιστής ο οποίος έφυγε με άδειαν για την Πόλιν.

Όταν έλθη ο νέος Μέραρχος ο οποίος ως επληροφορήθην έρχεται με όλο του το Επιτελείο, ωρισμένως θα μετατεθώ και εγώ για κανένα Σύνταγμα. Φθάνει πιά τόσον καιρό στο Επιτελείο. Θα ζητήσω προηγουμένως μια άδεια αν δεν μου εγκρίνουν την 15θήμερον που μου εχορήγησεν ο Στρατηγός Παμίκος την ημέραν της αναχωρήσεώς του. Δί' αυτό να παρακαλής τον Θεό να μη μου φέρουν καμιά αντίρρησι για να μπορέσω να σας δω ύστερα από τόσον καιρό αποχωρισμό.

...Εδώ ο κόσμος γλεντά φοβερά. Οι χοροί δεν παύουν. Πότε ο Δήμος, πότε ο Σύλλογος των Κυριών, πότε ο Σύλλογος των Δεσποινίδων και πότε η Αρμένισσες και πότε οι Εβραίες. Ο κόσμος επερίμενε την κατάλληλο ευκαιρία για να χορέψη και βρήκε ως την μόνην ενδεδειγμένη για να στριφογυρίση μέσα στής ρυθμικές νότες του Βαλς την επάνοδον εις Ελλάδα του Βασιλέως. Και έτσι προχθές είχαμεν τον δεύτερον χορόν από τον Σύλλογον των Δεσποινίδων και εις τον οποίον διετάχθημεν όλοι οι αξιωματικοί να παρευρεθώμεν μηδενός εξαιρουμένου. Εγώ ο δυστυχισμένος, μολονότι ευρισκόμουν εις χάλια ελεεινά που θα δικαιολογούσαν πλήρως την απουσίαν μου, δεν ηθέλησα να απόσχω ίνα μη η απουσία μου γινομένη αντιληπτή, παρεξηγηθή από μερικά πρόσωπα τα οποία δεν ζητούν τίποτε άλλο παρά τέτοιες ευκαιρίες για να σ'εκθέσουν εις τα μάτια όλου του κόσμου. Η αίθουσα του χορού διεκοσμήθη καταλλήλως με γιρλάντες, σημαιούλες και διάφορες εικόνες των Βασιλέων. Λουσμένη στο ηλεκτρικό φώς παρουσίαζε μία θαυμασία εικόνα πράγματι μπροστά στήν οποίαν θα σταματούσε κάθε μάτι. Ο κόσμος δεν ήργησε να πλημυρίση την ωραία εκείνη σάλα και να παρουσιάση κάτι τι το κτάκτως γραφικόν με της μεταξωτές τουαλέττες και τα χυτά γοβάκια των Γκιουμουτζινιωτισσών και της σφιχτές στολές των αξιωματικών.

Μέσα εκεί όλη η αφρόκρεμα της κοινωνίας μας, μικροί μεγάλοι, διαρκώς γελώσα. Μέσα από την ωραία εκείνη γραμμή ημπορεί να αποσπάση κανείς μερικές ωραίες γυναικείες σιλουέτες, κομψές και χαριτωμένες αλλά και να διακρίνη μερικές συμπαθητικές φυσιογνωμίες η οποίες είχαν μίαν έκφρασιν μελαγχολικήν, μίαν έκφρασιν στενοχωρίας. Είνε μερικοί δοξασμένοι αξιωματικοί της Μεραρχίας Σερρών που τόσας δάφνας έδρεψε κατά τον μεγάλο Πανευρωπαϊκόν πόλεμον και των οποίων τα στήθη στολίζουν διάφορα παράσημα ελληνικά και Συμμαχικά εις αμοιβήν των κόπων και της ευγενούς θυσίας που μετ'αυταπαρνήσεως προσέφερον εις τον αγώνα προς επικράτησιν του Δικαίου και της Ελευθερίας. Είνε οι γενναίοι εκείνοι αξιωματικοί οι οποίοι χάριν μιάς ευγενούς ιδεολογίας επύκνωσαν τας τάξεις του Εθνικού Κινήματος το 1916 βέβαιοι όντες ότι αι προσπάθειαι των δεν θα έμενον ατελεσφόρητοι, και ότι από τον ωραίον και ζηλευτόν θάνατον τόσων στρατιωτών των θα ανεπήδα υπέρ ποτέ γόησα και μαγευτική η Θεά Ελευθερία για να στεγάση με τας χρυσάς πτέρυγας της όλα τα τέκνα του Ελληνισμού που τόσα και τόσα χρόνια ζούσαν μέσα στο ζοφερό της σκλαβιάς σκοτάδι. Είνε οι ωραίοι εκείνοι Αξιωματικοί που το προσωπικόν μίσος και το προσωπικό πάθος μιάς μερίδος ανθρώπων κακοβούλων ήθελε να χωρίση και να απομακρύνη της θερμής αγάπης της Μεγάλης Μητρός Ελλάδος.

Είνε οι αξιωματικοί εκείνοι τους οποίους οι ολίγοι αυτοί κακοί άνθρωποι εδείχνανε με το δάκτυλο για να τους ξεχωρίσουν επειδή ως έλεγον ήσαν "Αξιωματικοί της Αμύνης". Ναί, αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να έχουν την χαράν όλου του κόσμου εκείνου που χάριν διασκεδάσεως μαζεύθηκε μέσα σ'εκείνη τη σάλα, αναλογιζόμενοι της σημερινές δύσκολες στιγμές που διατρέχει η Πατρίδα μας από μίαν πείσμονα επιμονήν των Ευρωπαϊκών κρατών όπως μάς αποσπάσωσι τα εδάφη εκείνα που με ποταμούς αιμάτων απηλευθέρωσεν ηνωμένος όλος ο Εθνικός Στρατός. και καθ'ην στιγμην ωραία και κομψά ζευγαράκια εστροβίλιζον στους γοργούς ρυθμούς ενός πεταχτού βαλς, καθ'ην στιγμην τα ζευγαράκια συνωθούντο για να προσδώσουν μεγαλυτέρα ζωή στο χωρό τους, οι ευγενείς και ιππόται αυτοί λεβέντες της Πατρίδος καθισμένοι σέ μιά γωνιά άφηναν το νού τους αχαλιναγώγητο α πετά σέ μιά άλλη γωνιά της γής όπου παραπονεμένος και εξοστρακισμένος κεκώνει το ποτήρι των πικριών με το οποίον τον επότισαν και τον ποτίζουν οι συμπατριώται των ο Μέγας Αρχηγός. και διαρκώς προφέρουν με σεβασμό και με θρησκευτική ευλάβεια το όνομά του, το όνομα αυτού του Μεγάλου Τέκνου της Πατρίδος που όλη του τη ζωή αφιέρωσε στη πραγματοποίηση των εθνικών μας πόθων.

Νομίζουν οι ήρωες αυτοί ότι το λαμπρό και μεγαλοπρεπές οικοδόμημα που ανήγειρον από των αποκρήμων βράχων της ηρωικής Ηπείρου των χιονοσκεπών ορέων της Μακεδονίας και της μαγευτικής Θράκης μέχρι των μαρτυρικών κάμπων της Ανατολής θα κρημνισθή με την πρώτην ισχυράν πνοήν του κομματικού πάθους που τεχνηέντως ενεφύσησαν εις την ψυχήν των Ελλήνων μερικοί επιλήσμονες των πραγματικών υποχρεώσεων των απέναντι του Εθνους. Φοβούνται μήπως η ωραία κληρονομία που τους παρεχώρησαν οι προπάτορες των δεν διατηρηθή ανέπαφος, λόγω της βουλιμίας των εχθρών μας οι οποίοι караδοκούν την κατάλληλον στιγμην για να επιπέσουν εναντίον μας ακάθεκτοι όπως μάς αφαιρέσωσι και πάλιν την ιδιοκτησίαν μας. Δι'αυτό εις την φυσιογνωμίαν των ηρώων αυτών οι οποίοι διαρκώς έζησαν μέσα σε μιά

μπαρουτοκαπνισμένη ατμόσφαιρα και προέταξαν τα στήθη τους εναντίον των εχθρικών λογχών και οβίδων ήτο απωτυπωμένη έκφρασις της ψυχικής των οδύνης διά τα συμβησόμενα εις περίπτωσιν κατά την οποίαν δεν επέλθη η τόσοσ ποθητή μεταξύ μας αγάπη και σύμπνοια. και ενώ όλος ο κόσμος αμέριμος και απαθής διεσκέδαζε και απελάμβανε του ωραίου θεάματος των χορευουσών νεαρών υπάρξεων, οι υπερήφανοι και μεγαλόψυχοι ήρωες ηύχοντο για το καλό της Πατρίδος των.

Οδυσσεύς